23 september stonden meer dan 3000 parkstedelingen op voor het behoud van hun 24-uursziekenhuis. Een indrukwekkend vertoon van eendracht en saamhorigheid! Wat kunnen deze stad en deze regio knokken voor hun belangen als het er op aankomt! Ons geluid werd in heel het land gehoord en zeker ook in Den haag, waar vorige week 2 bemoedigende moties werden aangenomen. Ik ben ongelofelijk trots op wat WIJ hebben neergezet samen met de gemeenschap waar we onderdeel van zijn. Maar wij, en zeker ook het Heerlense college moeten alert zijn. De strijd is nog lang niet gestreden. Waar we maar kunnen moeten we invloed uitoefenen om dit absurde plan, 24-uurs ziekenhuiszorg weghalen uit ’s lands 5e stedelijke regio die het meeste ongezond het armst en het meest vergrijzend is, van tafel te krijgen. Lobbyen richting Den haag, de eenheid binnen de gemeenten van de ziekenhuisalliantie versterken, Zuyderland en CZ het vuur aan de schenen blijven leggen om tot betere plannen te komen en voorstellen uitwerken om Zuyderland te helpen bij het aanpakken van het personeelstekort. Vasthouden, knokken en niet opgeven dus.

Hoe gaat het college in de komende tijd schouder aan schouder staan met alle alliantiepartners en die duizenden mensen die deze strijd voor behoud van ons ziekenhuis voeren?

Want voorzitter, Heerlen krijgt het nu eenmaal zelden cadeau, en dus zullen we moeten knokken voor de belangen van onze inwoners. Maar gelukkig heeft deze stad ook al vaak bewezen hier goed in te zijn! Knokken voor betere mijnwerkerspensioenen. Knokken om met operatie hartslag de enorme drugs- en veiligheidsproblemen in onze

binnenstad op te lossen. Knokken om dakloosheid tegen te gaan. Knokken om in Heerlen samenwerking boven marktwerking te laten gaan in de WMO en de jeugdzorg. Maar ook op dit moment, voor het behoud van ONS 24-uurs ziekenhuis.

Heerlen wil vooruit! Ook als dat tegen de stroom in roeien betekent. Die wil om deze stad morgen beter te maken dan vandaag spreekt ook uit dit college en deze begroting. Tal van goede plannen worden in de praktijk gebracht. Er wordt lef en daadkracht getoond bij de verschillende initiatieven om het centrum te transformeren tot een plek waar het de komende decennia bruist van de levendigheid en het goed toeven is. Een stadscentrum met scholen en studenten, meer groen, meer wonen, meer cultuur en een centrumbad. Het Heerlense centrum als motor voor vooruitgang.

Het college wil ik vragen hoe het ervoor b9+lijft zorgen dat de ontwikkelingen in ons centrum een bron van inspiratie en trots blijven? Hoe blijven we samen de posititieve tendens aanjagen?

We blijven ons onverminderd inzetten op armoedebestrijding, waar het college de nek uitstak om de absurde energiekosten voor mensen met een kleine beurs te ondersteunen met een extra toeslag. Bovendien gaat dit college de strijd aan met de veel te lage lonen door bij externe opdrachten een uurloon van minimaal 14 Euro te eisen. Met het nationaal programma Heerlen Noord proberen we in 25 jaar achterstanden in te halen. Het college blijft volop investeren in het sociaal domein, omdat een sociaal vangnet en goede zorg cruciaal zijn. er is net gestart met een pilot met buurtconciërges. En met onder meer de rijke schooldag en de familieschool wordt hard gewerkt aan het verbeteren van de kansen van Heerlense kinderen. Ook de recente regeling voor de vergoeding van mijnschade aan woningen mag niet onvermeld blijven.

Complimenten aan dit college voor al deze resultaten en de plannen waaraan wordt gewerkt. Want ze zijn nodig voor deze stad en haar

inwoners. Juist ook in onzekere tijden is lef, daadkracht en de wil om vooruitgang te boeken essentieel. En dat is wat dit college doet! Maar weet ook dat als ook maar op 1 van deze punten verslapping optreedt, de SP jullie als eerste een schop vooruit gaat geven!

De SP heeft tegelijkertijd grote zorgen over de leefbaarheid en leefomstandigheden van Heerlenaren in de volksbuurten van onze stad. Ik neem jullie graag mee naar de Dem:

“Kijk die kozijnen en die dakgoten, jarenlang niks aan gedaan” Vertelt Ron Patelski me, terwijl we samen door zijn buurt de Dem wandelen. Ron is een indrukwekkende kerel, type ruwe bolster, blanke pit, groot sterk, delfts blauwe armen, maar open eerlijk en betrokken bij zijn wijk. Jarenlang werken in de bouw en bij de rd4 hebben zijn rug zo beschadigd dat hij sinds kort volledig arbeidsongeschikt is. “10 jaar geleden zijn er inzetramen vervangen, maar verder is onze woning in de 17 jaar dat ik er woon nooit opgeknapt” verklapt Ron me. Een even herkenbaar als pijnlijk beeld als het gaat om woningvoorraad van de corporaties. Ook de leefbaarheid staat onder druk. De buurtsuper, een goed bezochte ALDI, sloot in oktober de deuren. Een aanslag op de zelfstandigheid van de vele ouderen die er wonen, maar ook het einde van een levendige ontmoetingsplek voor buurtbewoners.

Ook het onderhoud van het openbaar groen, zoals de vijver op het terrein van de voormalige basisschool Hoensbroek laat ernstig te wensen over. Het voedt allemaal de zorgen van buurtbewoners zoals Ron Patelski. De SP vindt dat in wijken waar de leefbaarheid onder druk staat, de gemeente te allen tijde het goede voorbeeld moet geven! Dit moet echt beter, actie is nodig om de leefbaarheid van buurten ook in de toekomst te garanderen. Wat gaat het college concreet doen aan de leefbaarheid van onze buurten?

Het verhaal van de Dem is het verhaal van veel mensen en buurten in Heerlen. Gemeenschappen die hun beste beentje voortzetten,

maar die te maken krijgen met problemen waar ze niet tegen op kunnen boksen. Slecht onderhouden woningen, verdwijnende buurtvoorzieningen, sociale samenhang die steeds meer onder druk staat door een te hoge concentratie van mensen in een kwetsbare positie. Want als ik naar de staat van de woningen kijk in de Dem, dan denk ik onwillekeurig aan Jackie uit Meezenbroek die in een woning van Vincio letterlijk voor de vogeltjes stookt, en die ondertussen terecht ten einde raad is na de zoveelste uitleg waarom de woningen toch nog niet gerenoveerd gaan worden. Of aan Marion in Verschilienbosch, die zicht ontzettende zorgen maakt over de aanstaande sloop van haar geliefde woning.

De Heerlense volksbuurten staan aan de vooravond van een grootschalige renovatie en nieuwbouw-operatie, om er voor te zorgen dat alle huurwoningen tegen 2030 aan de wettelijke eis van energielabel a, b c of d voldoen. Eindelijk, zou je kunnen denken, want de staat van veel sociale huurwoningen is ronduit slecht. Maar de impact op mensen, buurten en gemeenschappen zal groot zijn. In totaal moeten er ongeveer 3100 woningen onder handen genomen worden. De SP beschouwt het echter ook als een kans voor Heerlen. Als we behouden wat we kunnen, goed nieuwbouwen waar we moeten en vanuit een sterke visie sturen op kwaliteit in samenwerking met woningcorporaties, dan kunnen we zorgen dat buurten en bewoners hier sterker en beter uitkomen. Hoe gaan we ervoor zorgen dat de identiteit en samenhang van onze oude buurten bewaard blijft, maar de soms absurde energierekeningen omlaag gaan? hoe gaat het college er voor zorgen dat alle goede ideeën uit ondermeer de woonvisie bij de grootschalige renovatie, nieuwbouw van sociale huurwoningen in de praktijk worden gebracht? Welke afspraken worden hierover gemaakt met de corporaties en hoe zorgen we dat afspraken worden nagekomen?

Laat De transformatie van de Oude Egge in Brunssum door Weller een inspirerend voorbeeld zijn. Nieuwbouw met respect voor het

historische karakter van de wijk, invulling gegeven aan verschillende woonbehoeftes, en in 3 fases aangepakt, zodat er altijd een aanzienlijke deel van de mensen in de wijk woonde tijdens de bouwwerkzaamheden. De Heerlense volksbuurten verdienen dezelfde kwaliteit. Ik verneem graag van het college hoe zij kijkt naar de transformatie van de Oude Egge

In juni van dit jaar deed het college een heldere uitspraak rond het ontzien van 16 volkswijken bij de vestiging van kwetsbare groepen. Wijken met de smalste schouders die te vaak de zwaarste lasten moeten dragen, waardoor de leefbaarheid teveel onder druk is komen te staan. In RIB en de bijlage " grip op wonen" van de wethouder wonen, kunnen we lezen dat er instrumenten in de maak zijn om grip te krijgen op de samenstelling van buurten, zoals verhuurverordeningen en spreidingskaarten. Recent is het voorbereidingsbesluit om de bestemming "maatschappelijk" gerichter te definiëren, aangenomen. De SP gelooft dat dit goede stappen zijn. Maar hoe krijgt Heerlen grip op de instroom van mensen van buiten onze stad zonder sociaaleconomische binding met de regio? Welk samenhangend pakket aan maatregelen heeft het college tot zijn beschikking om onze 16 armste wijken te ontzien? Wat is er afgesproken met woningcorporaties, die met hun plaatsingsbeleid een belangrijke bijdrage zullen moeten leveren? De SP dringt aan om de plannen tot uitvoer te brengen, want de leefbaarheid en druk op onze armste buurten is veel te groot.

Ga door met de verwezenlijking van de vele goede plannen, en schakel een versnelling hoger als het gaat om de leefbaarheid en de omstandigheden in onze volksbuurten. Heerlen gaat vooruit, de buurten willen vooruit, de inwoners verdienen het. Uit liefde voor onze stad